

Gosea

Aitor Lizarazu

-Ez dakit hau ideia ona izan den!—esan dute Loliren begi urdinek pasabidetxora begiratzuz. Bere eskuineko botaren azpitik amildegia erortzen da.

-Ez begiratu behera! —lasaitu nahi du Inocenciok, beste aldetik besoak luzatuz—. Bi pausu baino ez dira!

Lolik pasabidea estu ikusten du eta bere aldaka zabal. Zalantzati, eskuineko hanka aurreratu du, eta ondoren, begiak erdi itxirik, bi pausuak eman ditu bere senarraren besoetara iristeko.

Boten azpitik, amildegian behera galdu dira harri txirbilak.

-Hau al zen nahi zenuena, Ino? —errieta egin dio gizonari— Eztei bidaian alargundu?

-Emozio pittin batek ez dio erlazioari kalterik egingo! —Inok, txantxati. Lolik maite du

Inoren irribarreak aurpegian marrazten dizkion tolesdurak, baina ukabilkadatxo bat eman dio amorrazioz haren beso gorrituari.

Inork ez zion aipatu trekkinga hain arriskutsua izan zitekeenik, bera ez zen beste emakume

horiek bezain fin eta arina, ezta halako beroa pairatuko zutenik ere! Baina, zer esan bera izan

baitzen Inori eztei-bidaia Himalaiara etortzea eskaini ziona, bazekien eta gustatuko zitzaiola.

«Hori bai», gaineratu zion pozarren zegoen senargaiari, «ibilbidea oso gogorra ez dadila izan, eta gero plaiara: Thailandia!». Muxu luze batekin sinatu zuten akordioa.

Bidaia agentziak bertako gidari bat eskaini zien «inoiz ahaztuko ez zuten» bidaiarako.

Katmandun bi egun eman ondoren elkartu ziren Gyps gidariarekin. Txiki samarra iruditu zitzaion

Loliri bere aldean, eta ez zitzaion batere gustatu bere bular eta izterrei bota zien begiratua.

Kontuak kontu, hura hirugarren eguna zuten gizon txiki haren atzetik. Beroa itogarria zen, oilaskoa laban bezala ari ziren gorritzen...

Gypsek, bikoteak pasabidea zeharkatu duela ikustean, txintik ere esan gabe, aurrera

jarraitu du. Loliri keinu arraro bat egin duela iruditu zaio. Hiru egunetan apenas ahorik zabaldu

duen gizon txikiak, atzo salbuespena. Noizbait mokadutxo bat egiteko geraturik zirelarik, Loli

zeruan bueltaka zebiltzan hegaztiei so geratu zen. Putreak. Gypsek, lehenik hegaztiei eta ondoren

Ilustrazioa: Kristina Fernandez

Aitor Lizarazu Astigarraga

35 urte (Zumarraga). Idazle Eskolan, nazka adierazteko eskatu ziguten animaliak erabiliz. Hauxe nire kontakizun higuinargia! Besarkada bana eskolako lagunei.

LUMA BERRIEN AZTARNAK
AITOR LIZARAZU ASTIGARRAGA

emakumeari erreparatuz «hungry» ahoskatu zion, irribarrea eskainiz. Bera ere ari zen galanta pasatzen bidaia «ahaztezin» hartan!

Atzetik jarraitu dio bikoteak.

-Asko falta ote da? —Lolik enegarren aldiz.

-Laasai! Bazkal garairako iritsiko ginela esan digu, eta ez da asko faltako!

-Gose naiz...

Haran itxi batera ari dira hurbiltzen. Jaitsiera ez da oso konplikatu izaten ari, baina bat-batean

zulo ikaragarri batekin egin dute topo: atzapar erraldoi batek mendia urratu balu bezala. Bidezidorraren beste ertzero hamabost bat metro egongo dira; erorikoa, kalkula ezina!

Gyps, beste behin ere, abilki igo da harri artetik gora: beso eta hankezt lagundurik zati batzuetan. Azkenik, atsedenera batean pausatu, eta soka ateratu du. Mutur bat harkaitz bati lotu

dio, ondoren, bestea bikotearengan botatz.

-Zeu lehengo, maitti? —goxo

Inok—. Hartara, atzetik laguntzeko aukera izango dut.

Loliren begi urdinek izua adierazten dute. Euli bat kendu du masailetik.

-Honekin bukatuko da, ezta? —erdi oihuka senarrari.

-Bai, laztana! —Inoren betiko irribarreak.

Sokari heldu eta ipurdia kanpora atereaz, Loli poliki abiatu da paretan gora. Ez da lan

erraza! Ezker eskuaz harri bati heldu duenean, kakarraldo bat jarri zaio gainean, eta beldurrez eta nazkaz bota du intsektua amildegian behera. Hegan urrundu da.

«Bukatuko ahal da hau!» zeruari. Baina bat-batean...

-Ez! —zuri geratu da, hotzikara batek zeharkatu dio gorputza!!

Zer ikusten dute bere begiek? Gidaria soka moztan ari da!! Mendira lotzen duen

zilborrestea!! Labana gora eta behera mugitzen du lehenago ere gehiagotan egin izan balu bezala.

Globoan lastrea moztan den moduan!!

Loliren begiek garrasi egin dute soka eteteen! Bere eztarria mutu geratu da gorputza

grabitate gabe sentitzean.

-Loliiiiii!!! —entzun dio Inori azpitik.

Aurretik eraman du eroriko amaigabea.

Begi urdinak zabaldu ditu. Urdintasuna. Non dago? Esku-nera okertu du lepoa, eta

zoritzarrez guztia etorri zaio gogora.

-Ino!! —hor datza: hurbil, baina urrun. Geldi.

Oihu egin nahi du, baina ez zaio ezer ateratzen.

Amorrazioz, jaikitzeke ahalegina egin du, baina segituan konturatu da ez dituela hankak eta besoak sentitzen!

-EEEEZZZZ...!!!!

Garrasiak ok egin dio zeruari. Bere masailetan behera malakoak marrazten hasi dira. Burua ezker-eskuin mugitzen ari da...

-EEEEZZZ. Ez. Ez...!! Bat-batean kakalardo bat sartu zaio aho barrura, gingileraino.

Eztul batekin kanporatu du intsektu madarikatua, eta hau ere hegan urrundu da.

Inguruari erreparatu dio. Arroka zuri zirudieha garezur eta giza hezur bilakatu dira; harri

txikiak, har eta zizare. Haragi hondakin batzuk han-he-menka, mendizale motxila bat...

Lepo aldetik zerbait sentitzen du igotzen eta belarriko zuloak sartu zaio. Larri, burua atzera

eta aurrera mugitu du libratu nahian. Halako batean, Inoren gainean itzal beltz bat pausatzen ikusi

du: luma beltz, lepo oker. Putreak kontenplaziorik gabe ekin dio bazkari.

«Zer da hau!!» diote bere begiek ezin sinetsita. Bat-batean, beste putre bat pausatu da,

kasu honetan bere sabel gainean! Hegoek ezkutatu egiten diote eguzkia.

-Ez, ez... —erregutu dio. Putreak, hegoak bildu, eta bere lepo-luzea sabelean murgildu

dio. Laster ateratu ditu hesteak zintzilik. Irribarretsu dirudi eta Gypsen irribarrea etorri zaio gogora.

Ezin du sinetsi piztia horren barruan bukatu behar duenik, baina ezin dio begiratzeari utzi

honek bere moko zorrotza berriro bere errailetan nola barneratzen duen. Amets gaizto bat behar du

honek, ez da posible!! Halako batean, beste putre bat pausatu da, oraingoan, bere buru gainean.

Lepoaldean luma zuriak ditu, moko gorri ziprztindua. Hegaztiaren begi gorriek Loliren

urdienekin egin dute topo. Begira-begira geratu da, irribarretsu. Moko laranja zen.